

BÅLTALE 2013

Lige nu står folk over hele landet samlet omkring bål som dette, for at se heksen "det onde" blive futtet af. Så hylder vi vores land med Drachmanns vise. Og mange føler, at det er en særlig dansk aften og at det på en måde er selve danskheden vi fejrer, men når sandheden skal frem, er Sct. Hans oprindelse ikke spor dansk. Bare navnet Sct Hans – det er Johannes Døberen der er tale om – og så vi er helt tilbage ved Jesu Fødsel og Israel.

Midsommeren som naturfænomen, er nordeuropæisk. De lyse nætter og dage fejres overalt i Skandinavien, England, Irland og tilmed Østrig. Og heksen på bålet – det er en tysk tradition, hvor man siden slutningen af forrige århundrede, har aflivet halmdukker, der forestillede ubehagelige figurer – f.ex. vinteren. Det er også derfor, vi sender en heks til Bloksbjerg en gang om året – for Bloksbjerg ligger i Tyskland

Det vil altså sige, at når vi snakker om Sct Hans, bål og heks, så har vi et herligt mix fra Mellemøsten, Tyskland og flere steder i Skandinavien. Og produktet, er det vi fejrer som dansk kultur – det danske særpræg. I virkeligheden er det rent danske bidrag formodentlig grill-pølser og dåseøl – og det er Danmark når det er dejligst.

Drachmann kalder Sct. Hansbålet for et glædesblus. Lad vores bål i aften være et glædesblus, for alle de muligheder vi kan gribe efter – for os selv og for hinanden. Muligheder for at skabe vores eget liv og forfølge vores drømme – uanset hvad og hvor vi kommer fra

At samles om at tænde glædesblus, minder os om at intet menneske er en ø. Alle mennesker har brug for nogen at være sammen med og nogen at holde af. Det er jo præcis derfor vi er gået til bål sammen i aften.

Her i vores lille paradis, sniger der sig af og til en lille heks ind. En af de aktuelle, er de fordomme og myter, vi skaber om hinanden som generationer.

Steffen Brandt skriver i "Ræven og Rønnebærrene"

Nutidens unge er
Som sure rønnebær
Sagde ræven
Han kunne ikke nå dem

Eller på Moselundsk: De unge gider ikke passe deres haver og de arbejder ikke for fællesskabet, og de gider ikke deltage i aktiviteterne

Det er dumt, det er fordomsfuldt og så er det – surprise – forkert
Kig jer omkring – der er ikke flere haver tilhørende unge, end såkaldt gamle, der kunne trænge til en kærlig hånd. På fællesarbejde møder der altid rigtig mange nye unge haveejere op – og de knokler – for fællesskabet. De unge laver deres egne aktiviteter – og det er positivt. De støtter op om de aktiviteter, de kan se sig selv i. Da vi ”gamle” var i tyverne og tredverne, var banko og visesang jo heller ikke det der stod øverst på vores lørdagsunderholdningsliste.

Senere i ovennævnte sang, skriver Steffen Brandt:

Nutidens voksne (gamle) er
Ræverøde rønnebær
Sagde de unge – og lod træet fælde

Eller på Moselundsk:

De ”gamle” er sure, negative, bange for alt nyt og ungt. Deres primære interesse er prisen på øl i Fælleshuset.

Jeg behøver vel næsten ikke at sige det?

Det er dumt, det er fordomsfuldt og så er det – surprise – igen forkert.

Når ”sørøver-Erik” og hans kone ”Sørøver-Jytte”, en lørdag formiddag modtager 25 børn i deres have og udveksler glade historier med Eske, Bastian, Ea og alle de andre børn, er det næppe et udtryk for surhed. Når vi ”gamle” glæder os over, og taler imponeret om den aktivitet og kreativitet de unge lægger i deres haver, er det vel næppe heller udtryk for negativitet eller angst for det nye.

Nej, det vi gør i Moselund, er at vi skaber fællesskaber: Små fællesskaber, hvor vi hjælper hinanden med en hæk eller et sprunget vandvær. Store fællesskaber, som i aften, hvor Aktivitetsudvalget, som i øvrigt består primært af unge nye Moselundere, bruger en hel dag på, at lave en fest for os alle. Kæmpefællesskaber, som den kommende Jubilæumsfest, hvor en mængde mennesker på hver deres måde bidrager til at vi – unge som gamle – får en uforglemmelig fest.

Til slut synes jeg, at vi skal give heksen der sidder på bålet et navn. Lad os kalde hende for ”Moselunds Myter og Fordomme” og lad os så futte hende af, så hun kan komme hen hvor hun hører til.

GOD SOMMER